

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Ostensio quod Mors malum non sit: & ideo hominem Deo libenter se
resignare, Mortemque alacriter subire debere. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

ego inter illa & viuere & mori desidero. Quisquis pius Dei cultor, & orthodoxus Ecclesia Cathol. filius es: eo modo te sub mortem confirmare debes. Si bona voluntatis es, si Deum amare cupis: in eo diues es, licet in te alioqui pauper admodum ac nudus. Potes enim humiliter tibi usurpare ea qua ille pro te fecit ac pertulit. Tibi homo factus, laborauit, ieiunauit, uigilauit & orauit: tibi persecutiones, iniurias, opprobria, ludibria, flagella, dolores & angustias pertulit: tibi sanguinem sudit & animam posuit: tibi resurrexit & in caelum ascendit. Iam si cum tantis Meritis Dei tui, tua atque adeo omnium hominum uniuersa peccata comparaueris, quid erunt? Haec dicuntur, non ut superbe confidas: sed ne humilis factus dissidas.

Iam ostendum, Mortem non esse malum quiddam: nempe, ut minori cum molestia, alacres ac lubentes eam, cum aduenerit, subeamus egroti.

Ostensio, quod Mors malum non sit: & ideo hominem Deo libenter se resignare, Mortemque alacriter subire debere.

Nulla potest esse incunditas inter has uita nostra amaritudines aut dolores: qua vel ex corporis ipsius infirmitate, vel extrinsecus accidentium incommo- ditatae generantur. Anxij enim semper, & ad ipsa latuitia uota suspensi quodam fluctuamus incerto, sperantes dubia pro certis, incommoda pro secundis, caduca pro solidis: nihil habentes potestatis in arbitrio, firmitatis in uoto. At si quid contra uoluntatem acciderit, perditos nos putamus: plusq; aduersorum dolore frangimur, quam secundorum fructu potimur. Esto tamen, manet inoffensus, immunis a doloribus, perpes in uoluptatibus uita cursus humane: quid tamen commodi consequi potest

CAPVT.

XXIII.

Ex Oratione
D. Ambrosij
de Fide Resurrectionis
Vide eiusdem
lib. de Bone
mortis. cap.
1. & seq.

rest anima in istiusmodi corporis conclusa compaginibus,
 & quibusdam membrorum angustiis coartata? Si caro
 nostra carcerem fugit, si detestatur omne quicquid eua-
 gandi facultatem negat, quāto magis anima nostra cor-
 poreum istud euadere gestit ergastulum, quā motu aëreo
 libera nescimus quō vadat, aut unde veniat? Scimus
 tamen quōd corpori superviuat: & ea iam depositis pro-
 prii sensus repagulis expedita, libero cernat obtutu, quā
 ante sita in corpore non videbat. Quod exemplo dor-
 mientium possumus aestimare, quorum animi velut se-
 pulto quiete corpore, ad altiora se subrigunt, & renun-
 ciant corpori rerum absentium vel etiam celestium vi-
 siones. Ergo si mors carnis & seculi nos absoluat erum-
 nis, utique malum non est: quā libertatem restituit, &
 excludit dolorem: quā erumnarum omnium malorum-
 quē perfugium est, & fida statio securitatis, ac portus
 quietis. Nunquid autem in hac vita non experimur ad-
 uersa? Quas non procellas tempestatesq; perpetimur?
 Quibus non exagitamur incommidis? Cuius parcityr
 meritis? Nam & sanctos legimus viros grania in hoc
 mundo & multa perpeffos, sine suffragatione merito-
 rum, cum erumna laborum. Proinde S. Iob dixit: Per-
 eat dies illa in qua natus sum. Cognouerat, nasci, malo-
 rum omnium esse principium: & ideo idiem qua natus
 est, perire optauit, vt tollereter origo incommodorum: &
 optauit perire diem generationis, vt resurrectionis acci-
 peret. Et Propheta Dauid ait: Notum fac mihi Do-
 mine finem meum, & numerum dierum meorum qui
 est, vt sciam quid desit mihi. Nouerat non posse id quod
 perfectum est, hic comprehendi: & ideo ad ea quā sunt
 futura properabat. Nunc enim ex parte scimus, & ex
 parte cognoscimus: tunc autem id quod perfectum est,
 poterit comprehendi, cum reuelata facie nobis speculari
 de ma-

Genes. 28. 37
 2. Reg. 12. 18
 Iob 3.

Psal. 38.

1. Cor. 13.

de maiestatis aternitatisq; diuina cœperit relucere non
 umbra sed veritas. Nemo tamen festinaret ad finem,
 nisi vita istius fugeret incommoditatem. Et ideo idem Psal. 38.
 etiam Propheta quare ad finem festinet, exposuit dicens:
 Ecce veteres posuisti dies meos, & habitudo mea tan-
 quàm nihil ante te: veruntamen vniuersa vanitas om-
 nis homo viuens. Quid igitur videmur fugere? Vani-
 tatem. Aut quid nos delectat in hoc seculo vanè contur-
 bari, thesaurũ pecuniarum condere, & ignorare cui cõ-
 gregemus heredi? Petamus à nobis amoueri plagas, eripi
 nos, & insipienti seculo carere, de peregrinatione diutur-
 na ad illam redire patriam & naturalem domum. 1. Petr. 1.
 In hac enim terra aduene sumus & peregrini: remigran-
 dum eò unde descendimus: ambiendũ & obsecrandum
 non perfunctorie, sed obnixè, vt à dolis & ab iniquitate
 loquacium liberemur. sicut ille prolongatum suum in- Psal. 119.
 gemuit incolatum, & cum peccatoribus & iniquis se ha-
 bitare deplorat. In his verò omnibus, cogitemus, quod
 Balaam dixit: Moriatur anima mea in animis iu- Num. 23.
 storum, & fiat semen meum sicut semen iustorum. Verè
 hoc secundum prophetiam optat. Qui enim viderat or-
 tum Christi, vidit eius triumphalem mortem: vidit in
 eo perennem hominum Resurrectionem, & ideo mori non
 timet resurrecturus. Vnius Christi morte mundus re-
 demptus est: Mors eius Vita est omnium. Omnes pro-
 inde qui sacrosancta Ecclesia copulati, Diuini nominis
 appellatione censentur, prerogatiuam resurrectionis, &
 delectationis aeternæ gratiam consequentur: quoniam
 veniet ab oriente & occidente, & ab aquilone & austro, Luce 11.
 & recumbent in regno Dei. Et ideo beatus qui custodit
 verba prophetia huius, qua nobis resurrectionem eui-
 dentioribus testimoniis reuelauit, dicens: Et vidi mor- Apoc. 10.
 tuos magnos & pusillos stantes ante sedem, & libros ape-
 ruerunt:

F

ruerunt:

ruerunt: & alius liber apertus est, qui est vita, & indicati sunt mortui de scriptis in libris secundum facta sua. Et dedit mare mortuos qui in ipso erant, & inferi dederunt mortuos qui penes se erant. Ne ergo dubites quemadmodum resurgant, quos inferi reuolunt, mare reddat: accipe etiam quomodo promittatur gratia futura iustorum. Et audiui, inquit, vocem magnam de caelo dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum illis: & ipsi populus eius erunt, & ipse Deus cum illis erit illorum Deus. Et delebit omnem lacrymam de oculis eorum: & mors non erit amplius, neque luctus, neque clamor, neque dolor ultra erit. Compara nunc, si placeat, atque contende vitam hanc cum illa vita. Elige si potes perpetuam corporis vitam in labore & ruminaq; miserabili tantarum commutationum, votorumq; tadio, fastidio voluptatum. Nonne si Deus ista perpetuare velit, illa diligeres? Nam si per se ipsa vita fugienda est, ut sit molestiarum fuga, requies arumnarum: quanto magis ea requies est expetenda, cui futura Resurrectionis voluptas perpetua succedet: ubi nulla criminum series, nulla illecebra delictorum? Quis in dolore tam patiens, qui non mortem oret? Quis in infirmitate tam constans, ut non optet mori se potius, quam debilem viuere? Quis in moerore tam fortis, ut non desideret eo se vel moriendo defungi? Quod si ipsi nobis dum viuimus displicemus, cum viuendi finem praestitum esse nouerimus: quanto amplius vita nos taderet istius, si sine fine futuros nobis labores huius corporis cerneremus? Quis est igitur, qui se velit mortis exortem? Aut quid grauius immortalitate miserabili? Si in hac vita inquit, in Christo tantum sperantes sumus, miserabiliores sumus omnibus hominibus: non quod in Christo sperare sit miserum, sed quia Christus sperantibus in se vitam alteram

Apoc. 11.

1 Cor. 15.

alteram preparauerit. Hæc enim peccato obnoxia est, illa premio reseruata. Vide plura lib. II. sequente, cap. I. II. III. XV. Item libro VI. cap. II. & seq.

Quæ verissima & firmiss. Consolatio, in terrore Mortis: & quod præsentissimum Remedium aduersus omnem mortis metum.

Verissima firmissimâq; Consolatio, ac verè Ancora CAPVT
sacra, in omnibus ærumnose huius vite procellis XXIIII.
& miseris, & in ipsa morte, est Doctrina filij Dei D. N.
Iesu Christi. Sic autem dicit: Omne quod dat mihi Pa- Ioan. 6.
ter, ad me veniet: & eum qui venit ad me, non eijciam
foras, quia descendi de cælo, non ut faciam voluntatem
meam, sed voluntatem eius qui misit me. Hæc est enim
voluntas eius qui misit me Patris: ut omne quod dedit
mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in nouissimo
die. Hæc est autem voluntas Patris mei qui misit me:
ut omnis qui videt filium et credit in eum, habeat Vitam
eternam: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. Et ite- Ioan. 11.
rum: Ego sum Resurrectio & Vita: qui credit in me,
etiam si mortuus fuerit, viuet: & omnis qui viuit & cre-
dit in me, non morietur in æternum. Hanc cælestem Do- Ioan. 1.
ctrinam filius Dei, qui est in sinu Patris, humano generi
proposuit & enarrauit: ac sua Resurrectione, aliorumq;
mortuorum resuscitatione confirmauit. Nam & Ar- Matt. 9,
chisynagogi filiam in lecto mortuam: & vidua filium Luc. 7.
extra portam Naim mortuum iam delatum: Lazarum
Ioan. 11.
verò sepultum, à morte sua voce excitauit: nimirum ut
ostenderet hæc esse efficacissimam & firmiss. Consola-
tionem, qua humana mentes verè in hac acerba morien-
di necessitate sustentari queant, quam hauriunt ex Re-
surrectione mortuorum: cum filius Dei victor mortis, ex
Dan. 12.
Esa. 25.
Apoc. 7. 21.
terra puluere totum genus humanum resuscitabit: et ab
oculis